

SEYİT AHMED BİN TÂVÛS

<"xml encoding="UTF-8?">

SEYİT AHMED BİN TÂVÛS

Doğumu

Seyit Cemaluddin, Ahmet bin Musa bin Cafer bin Tavis Hüseyinî Hillî, 7. asrın (h.k.) en büyük âlimlerindendir.

Soyu

Onun soyunu belirten en açık şey, Seyit bin Tavis'un (İkbal kitabının yazarının) kardeşi oluşudur.

Onun büyük babalarından Şeyh Tûsî, Şeyh Veran bin Ebî Firas (Mecmua-i Veram'ın sahibi)'tır.

İbn-i Tâvûs ve Âl-i Tâvûs lakaplarını almalarının sebebi, büyük babaları Ebu Abdullah Muhammed bin İshak'ın yüz güzelliği ve yakışıklı oluşundan dolayı halkın onu tavusa benzetmesindendir.

Âl-i Tâvûs soyu, İmam Câfer Sâdık'ın (a.s) süt kardeşi Davut'a dayanır. Davut, o kimsedir ki zindandayken İmam Cafer Sadık (a.s) Ümmü Davut diye meşhur olan duayı (Recep Ayı'nın yarısındaki amellerden biridir) onun annesine öğretti ve bu vesile ile zindandan kurtuldu.

Ailesi

Âl-i Tâvûs ailesi Müslümanlar arasında elmas gibi parlayan bir ailedir. Onlarca parlayan yıldız insanları hayrete düşürmüştü ve onları böyle bir soru ile karşı karşıya getirmiştir ki tek bir aile nasıl olur da bu kadar güzellik ve fazileti kendilerinde toplayabilir?

Azıcık bir araştırmayla çok kısa zamanda yirmiden fazla büyük alimin bu aileden çıktığını görüyoruz. Seyit Raziuddin Ali (İkbal kitabının sahibi) ki oğulları Muhammed ve Ali, onlara Keşf'ul-Muhce kitabını yazmış ve her birinden çok çok kıymetli eserler bırakan âlimler.

Lider Kişiliği

Bu çok kıymetli ailenin üstünlüklerinden biri de lider insanlar olmalarıdır. Abbasîler döneminde Nakabet-i Talibyan, kendi zamanının seyitlerinin liderliğini taşıyordu.

Onların arasındaki sorunları hallediyordu ve onların arasında en emin olarak tanınıyordu. Bu makamın en başta gelen şartı fakih ve müçtehit olmak idi.

Bu makamın yüceliğinde Seyit bin Tavus'un bu makamla övünmesi yeterlidir. Bu makam, kaç nesil onların soyunda devam etti.

Büyüklerin Sözleri

Seyit Ebul Fazail'in makamı o kadar büyüktür ki herhangi büyük onun adı geldiğinde tazim ederek eğilir.

Bunun adını zikreden müellif ve yazarlar onu övmeden geçememişlerdir.

Tüm büyük ulemanın şahadetine göre Seyit Ahmet bin Tavus çeşitli ilimlerde zirvede idi. O, çeşitli ilimlerin en yüce noktasına varmıştı. Bu ilimlerden fıkıh, usul-u fıkıh, kelam, şiir, edebiyat vb...

Seyit Musa bin Câfer'in dört oğlu olmasına rağmen, çoğu zaman Seyit Ali ve Seyit Ahmet (r.a) bir arada zikrolunur ve Seyit Ahmet, Seyit Ali'nin ardından zikredilir. Seyit Ali'nin makam ve menzilesini idrak eden Seyit Ahmet'i de rahat tanıyabilir.

Üstatları

Seyit Cemaluddin bin Tâvûs'un üstatlarından bazıları şunlardır:

1- Şeyh Necibuddin bin Nima Hillî

2- Şeyh Yahya bin Muhammed Suravî

3- Seyit Fahhar bin Maad Mûsevî

4- Seyit Ahmed bin Yûsuf Alevî

Talebeleri

En büyük öğrencilerinden bazıları şunlardır:

1- Allame Hillî

2- Hasan bin Davut Hillî (Rical-ı İbn-i Dâvud kitabının yazarı)

3- Seyit Abdulkerim bin Tavus (büyük oğlu)

Eserleri

Seçkin öğrencisi Seyit kendi kitabında Rical kitabında üstadın 82 tane eseri olduğunu yazar. Bu kitaplar muhtelif dallarda kaleme alınmış, ancak, maalesef birçoğu bize ulaşmamıştır.

Başlıca eserleri şunlardır:

1- Bina'ul-Makalet'il-Fatimiyye fi Nakz'ir-Risalet'il-Osmaniyye

2- Milaz-u Ulema'il-İmamiyye (fıkıh konulu)

3- el-Fevaid'ul-Udde (usul-u fıkıh konulu)

4- es-Sakıb'ul-Musahhar alâ Nakz'il-Muşeccer (usul-u din konulu)

5-er-Ruh (İbn-i Ebil Hadid'e reddiye)

6- Şevahid'ul-Kurân

7- Büşra'l-Muhakkikîn (fıkıh konulu)

Seyit Ahmet bin Tavus, rivayetleri sahih, muvassak, hasen ve zayıf olarak dört kısma ayıran ilk âlimdir. Bu görüş, Allame Meclisi'nin (r.a) zamanına kadar kabul gördü. Allame Meclisi, buna birkaç kısım daha ekleyerek dokuz kısma kadar genişletti.

Vefatı

Seyit Ahmet bin Mûsa pür bar bir ömür geçirdikten sonra ki hepsini nefsi tezkiyede, halkı hidayet etmede, Ehl-i Beyt (a.s)'ın adını yüceltmede geçirmişti. 673 h.k. tarihinde Hille'de gerçek mâşukuna kavuşmak üzere gözlerini dünyaya ebediyen kapadı.

Mültecilerin sığınağı ve kerametler kapısı olan mukaddes kabri Hille Kenti'nde meşhurdur. Peygamber ve soyunu sevenler, sürekli o seyidin ziyaretine giderler.

Seyit Ahmet bin Tâvûs'un şerefli kabri, yıllarca unutulduktan sonra yeniden ziyarete açıldı. Yeniden ziyarete açılma hikâyesi şöyledir. Allah'ın salih kullarından birisi onun kabrinin yanında .gördüğü bir rüya ile Ehl-i Beyt dostlarının yüzüne açıldı